

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011559
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011559.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému K. C., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom A. nad C., J. XXXX/XX, okres X., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 08. decembra 2022 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. februára 2022 pod sp. zn. 0T/140/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného K. C. z a m i e
t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. februára 2022 pod sp. zn. 0T/140/2021, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 28. decembra 2021 pod č. k. 1Pv 741/2021/3309-7 podľa §§ 234 odsek 1 a 204 odsek 1 Tr. poriadku, doručenej okresnému súdu dňa 28. decembra 2021 o 13.56 hod., počas obmedzenia osobnej slobody obžalovaného po jeho zadržaní, bol obžalovaný K. C., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.12.2021 v čase o 01.25 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz, EČV: MT-XXXEI, ktorého vlastníkom je spoločnosť Autoleasing SK, s. r. o., IČO: 16 806 491, so sídlom Bratislava III, Vajnorská 10645/100A a držiteľom vozidla je spoločnosť DS - Dynamic Solution, s. r. o., IČO: 50 482 262, so sídlom na adrese: Martin, A. Kmeťa 583/19 a to v meste Dubnica nad Váhom po ulici Kollárovej a následne odbočil na ul. Štúrova smerom k závodu ZVS, kde bol na križovatke ulíc Štúrova a Hurbanova predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Trenčín, následne bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti požitia alkoholu pred jazdou, ktorú odmietol vykonať, následne bol hliadkou vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeму vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, čo najskôr neodmietol, následne po presune do Fakultnej nemocnice v Trenčíne sa obvinený počas vyšetrenia odmietol podrobiť lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/32/2009 zo dňa 20.07.2009, právoplatným dňa 20.07.2009 uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 289 odsek 1 písm. b) Tr. zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/106/2013 zo dňa 16.09.2013, právoplatným dňa 01.10.2013, uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona.

Za tento trestný čin bol odsúdený obžalovaný K. C. nasledovne:

Podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 3, odsek 5 písm. a) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním obžalovaný do výroku o uloženom treste. Odvolanie odôvodnil písomne prostredníctvom obhajcu tým, že poukázal na to, že aj v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní spáchanie stíhaného a žalovaného skutku priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny, ktoré vyhlásenie aj okresný súd prijal. Na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol aj ťažké životné okolnosti, ktorými bola smrť jeho otca v minulom roku a problémy v súkromnom živote s priateľkou, čo ťažko znášal, preto uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie považuje za neprimerane prísny, pretože od posledného odsúdenia uplynula doba skoro 9 rokov a v tejto súvislosti poukázal na prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01. novembra 2011 podľa § 438d Tr. zákona, ktoré súdu umožňujú odsúdenia pred 01. novembrom 2011 nebrať do úvahy. Ďalej poukázal na to, že trest by mal postihovať iba páchatela a nemal by mať nežiaduci vplyv aj na ostatných rodinných príslušníkov, pričom jeho matka K. C. je odkázaná na jeho pomoc vzhľadom na jej zdravotný stav a rovnako aj sestra K. C., ktorej doposiaľ pomáhal aspoň prepravou jej zdravotne postihnutých detí na lekárske vyšetrenia a na hlavnom pojednávaní tiež poukázal na závažné okolnosti a udalosti, ktoré sa v jeho živote v poslednom období odohrali. Dňa 16. apríla 2021 mu zomrel otec O. C. na následky ochorenia COVID-19 a nakoľko jeho matka K. C. trpí závažným ochorením, je odkázaná pri dochádzke na lekárske vyšetrenia na jeho pomoc. Sestra K. C. je vdovou, z predchádzajúceho manželstva má 12-ročnú dcérku R. a zo súčasného vzťahu má dvojčiky S. J. a I. J., pričom u oboch bolo diagnostikované autistické ochorenie a z tohto dôvodu sa snaží pomáhať v rámci svojich možností aj sestre asistovaním pri pravidelných vyšetreniach. Obžalovaný o uvádzaných skutočnostiach predložil aj listinné dôkazy - úmrtný list O. C. a lekárske správy ohľadom zdravotného stavu K. C. a S. a I. J., ktoré navrhol vykonať na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci doplnenia dokazovania. Po takto doplnenom dokazovaní navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o uloženom treste zákaze činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie a aby sám s prihliadnutím na § 438d Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na primeranú dobu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, za splnenia všetkých zákonných procesných podmienok pre vykonanie tohto nariadeného procesného úkonu, v rámci konečného návrhu uviedla, že rozsudok okresného súdu aj v napadnutej časti považuje za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Zvolený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné odôvodnenie odvolania a doplnené dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom, aký navrhli v písomnom odôvodnení odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že ľutuje toho čoho sa dopustil a ak mu bude poskytnutá ešte jedna šanca, bude si toho vážiť do konca svojho života a preto navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako sa vyjadril jeho obhajca právom konečného návrhu.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 31. marca 2022, na verejnom zasadnutí dňa 08. decembra 2022, postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov, ktoré mohol obžalovaný v napadnutom rozsudku namietat, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného K. C., ktoré aj napriek tomu, že bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním

vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý i keby bol napadnutý odvolaním, správnosť odvolací súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, zo spáchania žalovaného skutku, správne a zákonne právne posúdeného ako dokonaný trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, keďže boli v posudzovanom prípade naplnené kumulatívne všetky štyri formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu, vrátane materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona a ďalej postupoval v súlade so zákonom aj pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému K. C., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody ako aj spôsobe určenia jeho výkonu a súčasne aj pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ktorý bol fakticky podstatou odvolania, ktoré podal obžalovaný K. C.. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd správne identifikoval u obžalovaného obe poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona a tieto aj obžalovanému správne a zákonne priznal. Obžalovaný sa k spáchaniu žalovaného skutku počas doterajšieho celého konania opakovane priznával, resp. kontinuálne priznával od prípravného konania, jeho spáchanie aj uveriteľne úprimne oľutoval, čo napokon potvrdil tiež obsah odôvodnenia jeho odvolania. Okresný súd potom tiež správne aj aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona. Krajský súd pripomína, že v posudzovanom prípade, vzhľadom na dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona (0 rokov) do úvahy ani nepripadala aplikácia moderačného oprávnenia podľa § 39 Tr. zákona - mimoriadne zníženie trestu. Okresný súd teda nepochybil, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona vo výmere štyroch mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil bez uloženia probačného dohľadu i podľa odvolacieho súdu na primeranú skúšobnú dobu jedného roka, t. j. na samej dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov).

Ako už odvolací súd uviedol, podstatu podaného odvolania obžalovaného tvoril ním napadnutý výrok o uložení treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že takýto trest predstavuje najzávažnejší zásah do práva obžalovaného viesť motorové vozidlá, ktoré doposiaľ deklarovali ním splnené zákonné podmienky pre ich legálne vedenie (lege artis získané vodičské oprávnenie). Túto skutočnosť, ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd správne neopomenul, keď iba mechanicky neukladal takýto, svojou povahou výnimočný trest, pokiaľ ide určitú ľudskú činnosť, čo deklaruje skutočnosť, že u obžalovaného, ktorý ale formálne naplnil zákonné podmienky v ustanovení § 61 odsek 5 písm. a) Tr. zákona a pritom okresný súd správne prihliadol aj na prechodné ustanovenie v Trestnom zákone - § 438d (pri celkom správnom postupe mal túto skutočnosť okresný súd vyjadriť aj v napadnutom výroku o uložení treste zákazu činnosti). Obžalovaný K. C. bol totiž doposiaľ dvakrát právoplatne odsúdený s tým, že mu bol ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu (Okresný súd Trenčín sp. zn. 1T/32/2009 a 2T/106/2013), pričom v jednom prípade ide o odsúdenie pred 01. novembrom 2011. Aj keď v oboch prípadoch ide o už zahladené odsúdenia, tieto však s poukazom na ustanovenie § 61 odsek 7 Tr. zákona netvoría zákonnú prekážku pre uloženie „výnimočného“ trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, čo mal okresný súd taktiež pri úplne správnom postupe tiež vyjadriť v napadnutom výroku o uložení predmetnom treste zákazu činnosti. Na druhej strane okresný súd nemal uvádzať aj odsek 3 ustanovenia § 61, pretože podľa tohto ustanovenia predmetný trest zákazu činnosti neukladal. Všetky uvedené a vytknuté nedostatky však nemali v konečnom dôsledku zásadný vplyv na inak správny výrok o uložení treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a preto nebol daný nevyhnutný dôvod k jeho náprave v uvedenom smere v odvolacom konaní.

V zmysle už uvedeného v posudzovanom prípade existovala, vzhľadom na splnenie podmienok uvedených v prechodnom ustanovení Trestného zákona v § 438d, možnosť výnimočne neaplikovať obligatórne ukládanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie, za predpokladu existencie takých okolností a skutočností, ktoré by viedli k záveru o neprimeranej prísnosti takéhoto ukladaného trestu obžalovanému tak, ako i on na to poukazoval v rámci odvolacích námietok. Už okresný súd sa správne zaoberal ich existenciou a v prípade ich existencie ich hodnotením v napadnutom rozsudku tak, ako to vyplýva z jeho odôvodnenia. Obžalovaný neprimeranosť takto

uloženého predmetného trestu zákazu činnosti odôvodňoval svojimi osobnými pomermi a s poukazom na to, že takto uložený trest postihne aj jeho rodinu. Je zrejme, že obžalovaný tým, že mu bude už na doživotie znemožnené viesť motorové vozidlá, nebude môcť priamo zabezpečovať prepravu svojim osobám blízkym tak ako na to poukazoval. Na druhej strane však obžalovanému nič nebráni, aby túto potrebu obstaral aj iným spôsobom (zabezpečil im prepravu hoci i svojim motorovým vozidlom, ktoré bude viesť iná osoba, prípadne využije individuálnu osobnú prepravu osobnou taxislužbou, sociálnym taxíkom a podobne). V prípade svojej sestry s potrebou prepravy jej detí (obžalovaný neuvádzal, že jej deti trpia vážnymi pohybovými ťažkosťami) tiež pripadá do úvahy, že túto môže zabezpečiť i jej súčasný partner, keďže obžalovaný uvádzal, že v súčasnej dobe žije vo vzťahu. V súhrne je potrebné zdôrazniť, že v prípade tohto druhu trestu nejde o taký eventuálny negatívny dopad na osoby blízke páchatel'a tak, ako je tomu v prípade ukladania trestu odňatia slobody, pretože aj v posudzovanom prípade nie sú absolútne nedosiahnuteľné vhodné riešenia prepravy matky obžalovanej a detí sestry obžalovaného. Okresný súd pritom správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ preukázateľne opakovane, viackrát, celkovo až 15-krát postihovaný za priestupky na úseku v cestnej premávke, najmä z dôvodu prekročenia dovolenej rýchlosti a v hodnotení jeho osoby ako vodiča motorových vozidiel v rámci cestnej premávky z hľadiska disciplinovanosti ide preto skôr o nedisciplinovaného vodiča. Odvolaciemu súdu neuniklo pozornosť, že obžalovanému už bola daná šanca na svoju nápravu, pokiaľ ide o plnenie si svojich povinností vodiča motorových vozidiel, keď mu Okresný súd Trenčín v konaní pod sp. zn. 2T/106/2013 uložil právoplatne trestným rozkazom trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu iba na samej dolnej hranici jedného roka, čo podľa názoru odvolacieho súdu išlo o celkom neprimeraný a mierny trest, vzhľadom na skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil iba krátko po uplynutí skúšobnej doby podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v predchádzajúcom jeho trestnom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1T/32/2009, kde mu bol pôvodne uložený takýto trest na dobu 2 roky a 6 mesiacov za totožnú trestnú činnosť. Obžalovaný si však celkom zrejme nevzal dostatočné ponaučenie z týchto odsúdení a hlboko podcenil riziko hrozby uloženia takéhoto trestu na doživotie v budúcnosti. Odvolacie argumenty obžalovaného K. C. odvolací súd pokladal za nedostatočné a so záverom okresného súdu o neexistencii mimoriadnych okolností, ktoré by náležite odôvodňovali uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu iba s hornou hranicou 10-tich rokov sa celkom odvolací súd stotožnil.

Odvolací súd preto záverom konštatuje, že oba uložené tresty v napadnutom rozsudku aj podľa názoru krajského súdu sú konformnými, s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a s očakávaným naplnením individuálnej aj generálnej prevencie pôsobiť na obžalovaného i na ostatných členov spoločnosti - potencionálnych páchatel'ov trestnej činnosti takéhoto charakteru a sú tiež dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že s predmetným trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, preto ani okresný súd nemal zákonný podklad o nároku na náhradu škody rozhodovať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného K. C. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e s ť a ž n o s ť p r í p u s t n á .**